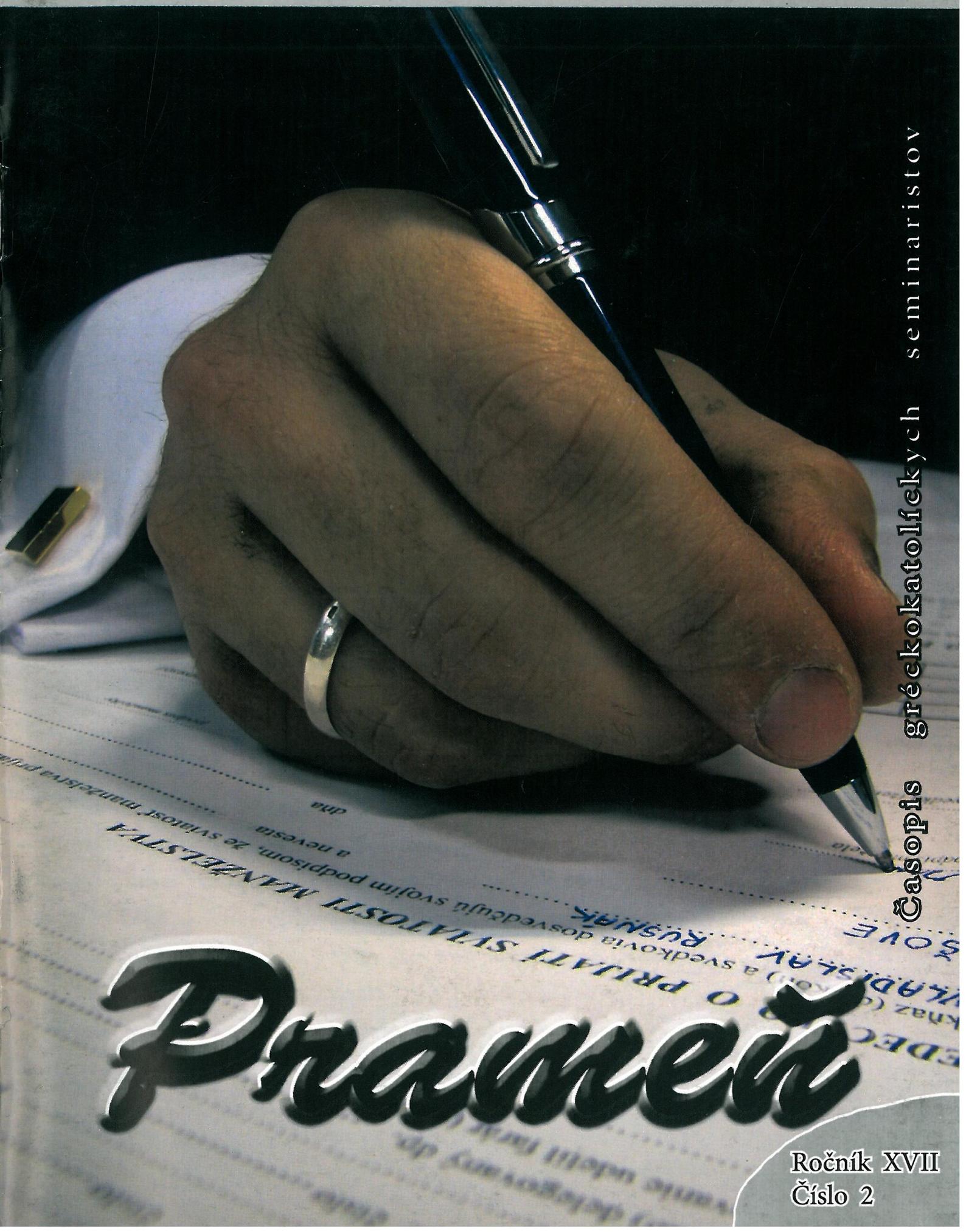

✓ svadba
bez lásky

✓ nováčikovia
spoločenstva

✓ ponuka
samotného Boha

gréckokatolíckych seminaristov

Časopis

Bračec

EDCEK KAZA SLOVIE
Kazaz (Kaza) a svetkovia Rúšnik
O PRIJATÝ SVATOŠTI MANZESTRA
a nevesiň
a svetkovia dosvedčujú svojim podpisom,
že svetkovia dosvedčujú svetkovia podpisom,
a nevesiň
družstva
MANZESTRA

Ročník XVII
Číslo 2

Zaiste poznáte takúto situáciu: minimálne dva týždne pred Vianocami umyjete okná. Aby ste všetko stihali, nakupujete upred. Olhé zoznamy potravín a rady v obchodoch napovedajú, že sa chystá čosi naozaj veľké. Nezabudnúť vajíčka (ale nie tie malé), majonézu, niečo na pitie, trebárs nejaké dobré víno, samozrejme minerálky, vianočku (lebo priečt' nestihate), nejaké ovocie a bezpochyby rybu. Okrem toho upratovať (aj tam, kde to nevidno), zrezat' stromček a ozdobiť ho, nezabudnúť na darčeky pre deti i svokru, napiest' vianočné pečivo, navariť...

A potom to pride! Po celodennom pôste zasadneme u podvečer spoločne za rodinný stôl, pravdaže sa pomodlím tradičnú modlitbu a začneme vychutnať Vianočné sviatky.

Takto to bohužiaľ vyzera v mnohých tradičných rodinách. Zhon, naháňanie a neustály kolotoč. Nečudo, že často počut' slová - „tol'ko zhona a už je všetko za nami!“ Vianoce, alebo lepšie povedané Narodenie Pána, si vôbec neuviedomili a nito ešte vychutnali. Ved' napokon, kto by aj vo vire a hluku vianočných piesní, či televíznych rozprávok začul hlas toho, ktorý sa narodil v tichosti na zabudnutom mieste v Betleheme?! Kto by začul toho, ktorý volá k duchovnej príprave na sviatok jeho narodenia. Kto by ho začul, keď sa rodí v každom našom chráme pri spev'e „S nami Boh“?

Do tmy tohto sveta preniká ako kúsok svetelného lúča náš spev, keď ohlasujeme, že s nami je Boh, nech to čujú všetky národy. Nie jedlo, nie stromček, či poriadok domova robi Vianočné sviatky radostnými, ale čisté srdce, v ktorom sa rodí živý Ježiš. Ten, ktorého nám ohlášili zvestovatelia našej viery pred stotkami rokov, je aj dnes aktuálny. Prichádza, aby dal pravý zmysel twojmu i môjmu životu, aby nám ukázal nefalšované hodnoty, ktoré neprehluší ani hlasne vyzváňajúca reklama sveta.

Sme pozvaní samým Kristom, ktorý sa dnes rodí, vstúpiť do jeho blízkosti, nechat' sa pritiahnúť pokorou malého dieťaťa, odložiť každú starosť o svoj život a prijať odkaz hviezdy, ktorá svieti nad obydlím slávneho kráľa, prinášajúceho spásu tým, ktorí o ňu stoja.

Tomáš Mikunda
šéfredaktor

Bleskovky	2
Svadba bez lásky.....	4
Nováčikovia v spoločenstve	6
Jubilejná slávnosť v Prešove	10
Obliečka.....	11
Ponuka samotného Boha	12
Báseň	15
Upísat' sa Bohu!.....	16
Hviezda z Jakuba	18
Depresia na počkanie	19
Uprostred sviatkov	20
Paterik	21
Vinšujeme Vám	22
Mojim pohľadom	24

REDAKČNÁ RADA:

ZODPOVEDNÝ ZA VYDANIE:
ThDr. Miroslav Dancák, PhD.

ŠÉFREDAKTOR:
Tomáš Mikunda

GRAFICKÁ ÚPRAVA:
Ľuboš Pavlišinovič
Pavol Dancák

REDAKČNÁ RADA:
o. Jozef Paraska, CSsR
Jaroslav Girovský
Martin Krišš
Mikuláš Jančuš
Ján Fedorišin

JAZYKOVÁ KOREKTÚRA:
PhDr. Valéria Juríčková, PhD.

FOTO:
Mikuláš Jančuš
Dominik Petrik

ADRESA REDAKCIE:
Sládkovičova 23
080 01 Prešov
www.gojdic.sk
www.unipo.sk/pracoviska/gks

Zo srdca ďakujeme za všetky
Vaše príspevky a dary, ktoré
ste s láskou darovali našim
seminaristom cez Neinvestič-
ný fond sv. Jána Krstiteľa.

REDAKCIA SI VYHRADZUJE
PRÁVO NA ÚPRAVU ČLÁNKOV.

december 2010
Vydané: ročník XVII.
akademický rok
2010/2011

Od začiatku tohto akademického roka sme zakúsili Božie slovo už prostredníctvom dvoch duchovných obnov. Najprv o. Jozef Popik v dňoch 22. - 24. 10. 2010 rozprával o vieri Abraháma a viere Márie. Druhá obnova bola sprevádzaná slovami o. Jozefa Matejovského v dňoch 19. - 21. 11. 2010 na tému smrti a večného života.

V dňoch 4. - 6. 11. 2010 sa z priestorov Gréckokatolíckeho mládežníckeho centra Bárka v Juskovej Voli ozýval spev členov Zboru sv. Romana Sladkopevca, ktorí tu spolu so svojou dirigentkou Dr. Tatianou Kanišákovou prežili sústredenie seminárneho zboru.

Pokračovaním v tradičii športových turnajov boli boje v kalčete, teda zápasy v stolnom futbale, ktoré sa konali v druhej polovici novembra. Zabavili sme sa, ale niekedy aj riadne zapotili.

Aj tento rok sa v dňoch 12. - 14. 11. 2010 konal Medzinárodný festival duchovných piesní byzantského obrazu v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove. Bol to už XIX. ročník festivalu, na ktorom s novým repertoárom vystúpil aj náš Zbor sv. Romana Sladkopevca.

Seminariсти s pekárenskými vlohami strávili pári hodín v kuchyni a pripravili nášmu otcovi arcibiskupovi a metropolitovi Jánovi k jeho narodeninám sladký darček. Bola ním chutná čokoládovo-ovocná torta. Spolu s ňou vladyska dostal aj nový drevený primikirion.

Divotvorca svätý Mikuláš k nám prišiel v predvečer svojho sviatku a zúčastnil sa na večierku, ktorý seminaristi tretieho ročníka usporiadali na jeho oslavu. Bol to večer plný zábavy a dobrej nálady.

Zatiahnuť na hlbu svojho srdca sme sa snažili prostredníctvom modlitby počas celonočného bdenia vo sviatok veľkého učiteľa cirkvi - sv. Jána Zlatoústeho. Začali sme modlitbou večierne. pokračovali utierňou, prvým časom a jeho vyvrcholením bola sv. liturgia.

SVADBA BEZ LÁSKY

*V*ideli ste už niekedy svadbu bez lásky? Dvoch novomanželov, ktorí sa brali bez toho, aby túžili byť spolu šťastní? Kedysi sa muž a žena sobášili, napríklad, pre majetky. Naštastie, dnes sa už nič podobné nedeje. Teda, aspoň ja som to nepostrehol. Skôr som sa stretával s ľuďmi šialene zamilovanými, ktorí sa chceli darovať jeden druhému. A ich najväčšou obavou bolo, že toho druhého šťastným neurobia.

Bol som však rozčarovaný, keď som takéto páry stretol po niekoľkých rokoch manželstva. Už nemali zamilovaný pohľad. Túžba urobiť druhého šťastným vymizla a zdalo sa, že jediné, čo ich spája, je zvyk. Kam sa podela láska? Zanikla? Ale ved' svätý Pavol hovorí, že láska nikdy nezanikne! Čo sa teda stalo?!

Odpoved' ma naučil sám život. Ukázal mi rozdiel medzi zaľúbenosťou a láskou. Zaiste každý z nás pozná ten pekný pocit, radosť, šťastie z prítomnosti osoby, ktorú máme radi. Je to presne ten pocit, ktorý majú muž a žena na začiatku svojho spoločného života. Napriek tomu to nie je láska. Je to „iba“ zaľúbenosť. Medzi nimi je jeden zásadný rozdiel: zatiaľ čo zaľúbenosť zanikne časom, láska pretrváva. Láska nie je viazaná na pekné pocity, ale na pevné rozhodnutie. Rozhodnutie pre niekoho. Rozhodnutie robiť ho šťastným a byť s ním v akejkoľvek situácii – dobrej i zlej.

Áno, viem, čo sa chcete spýtať: „Ako to, že v reálnom živote to tak nefunguje? Prečo nemáme takú lás-

ku? Zaľúbenosť sa pominie a zdá sa, že v mnohých manželstvách potom neostáva nič. Ako sa dá urobiť takéto rozhodnutie, ktoré pretrvá?“

To je jednoduché: nejde to! Pozrite sa na seba! Nemáte náhodou problém so sebectvom? Netýka sa vás pýcha? Vari nie ste najradšej, keď je všetko tak, ako vy chcete? A presne pre tieto dôvody nie je ani jeden človek schopný dávať lásku zo seba. Láska totiž nehľadí na seba, ale pozerá na iného a pýta sa, ako môže poslúžiť. Na to človek potrebuje nájsť prameň, z ktorého by čerpal. Ved' nemôže dávať, čo nemá. Existuje riešenie? Hmm, počkať...

Poznáte chlapíka, ktorý na istej svadbe premenil vodu na víno? On vraj mal takú lásku, ktorá viedla až na kríž. Tí, ktorých on miloval, ho zradili a krividili mu, až ho napokon nespravodivo ukrižovali. A on to všetko znášal. Z jediného dôvodu, z poslušnosti, z lásky k svojmu Otcovi a ľuďom. Asi to neboli len taký obyčajný človek, čo?! Veru, neboli! On bol Kristus poslaný na to, aby sme aj my, ktorí mu uveríme a necháme sa doňho naštiepiť, mali túto moc lásky.

Áno, viem, viem: „Ako?!“ Už som spomenul, ako Ježiš Kristus na svadbe v Káne Galilejskej premenil vodu na víno. Dokonca to nebolo obyčajné víno, ale víno oveľa lepšie, ako bolo to prvé. Nemyslíte, že aj bežný zvyk, ktorý ostáva po zaľúbenosti, môže premeniť na skutočnú lásku? Ja si myslím, že on by to dokázal! Mohol by byť tým prameňom skutočnej manželskej lásky!

Ale...

Často zabúdame na jeden fakt: Kristus by nikdy nepremenil vodu na víno, ak by ho na svadbu nepozvali. Ak teda chceme, aby premenil naše „zvykové manželstvo“ na „manželstvo lásky“, tiež to nepôjde bez pozvania. Povedzme si úprimne: Koľkí z nás sa doma spoločne modlíme ako manželia či celá rodina? Možno tak pred Štendrou večerou. Koľkí sú spolu čítame Sväté písмо? Alebo nebodaj, a to už asi zachádzam príďaleko, koľkí z nás sa doma rozprávame o Bohu, o našich vzťahoch s ním i k sebe navzájom? Nie, nie, máme na robote „dôležitejšie“ veci. Potom sa však nemôžeme čudovať, že tie „dôležitejšie“ veci, a zväčša ide o sledovanie televízie, hry na počítači a podobne, nám nielenže vezmú všetok voľný čas, ale aj ničia naše vzťahy.

Novomanželia v Káne Galilejskej mali veľký problém, ktorý mohol skončiť katastrofou, no Kristus situáciu zachránil. I v tvojom manžels-

tve, v tvojej rodine môže byť takýto problém, ba možno taký, ktorý vyzerá úplne neriešiteľný. Možno ti hrozí rozvod. Ale pre Krista nič nie je problémom! On koná zázraky. Len ho pozvime dnu!

Modlime sa spoločne, ved' čím sme bližšie Bohu, sme bližšie i sebe navzájom. Čítajme v rodine Sväté písma, vysvetľujme ho deťom, ved'

ono je svetlom v každej situácii. Nájdime si čas na spoločné stretnutia a rozprávajme s polu svojich pocitoch, lebo vtedy vychádza najavoprávda naších sŕdc. A kto iný hovorí o sebe,

že je pravda, ak nie Kristus?!

On skutočne môže a chce prísť do tvojej rodiny a premieňať vzťahy, dávať nové – lepšie víno, ale urobí to jedine vtedy, ak mu to dovolíš a pozveš ho dnu. Daj mu šancu!

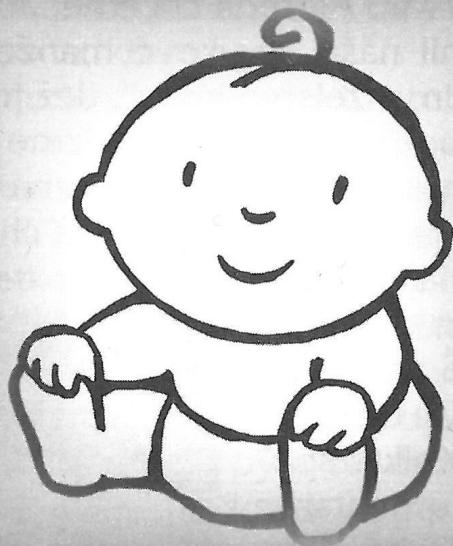
Jaroslav Girovský, 5. ročník

NEMAJÚ LÁSKY

NOVÁČIKOVIA V SPOLOČENSTVE

Tento akademický rok sme v semi-nárnom spoločenstve privítali sedem nových tvári. Najmladší spomedzi nás, ktorí nastúpili do prvého ročníka kňazskej formácie, sa vám dnes veľmi radi predstavia. Miesto prvákov zaujali šiesti z Prešovskej archieparchie a jeden brat z Košickej eparchie. Za niekolko mesiacov sa u nás osvedčili a zaujali pozície infirmaristu, fotografa, spolutvorcu jedálnych lístkov či poštára. Dnes ich s radostou predstavujeme aj vám.

DOMINIK PETRÍK - PREŠOV

Vek: 20

Farnosť, Principál: Prešov- mesto, o. Daniel Galajda

Stredná škola: Gymnázium bl. P. P. Gojdiča

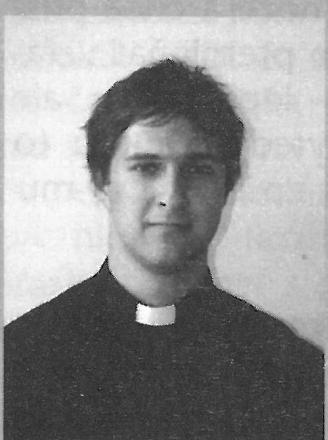
Súrodenci: Veronika, Tobiáš, Janka, Anežka

Oblúbená farba: nemám, ale asi by mala byť čierna :D

Oblúbený výrok/ Heslo života: „Nebojte sa!“ Ján Pavol II.

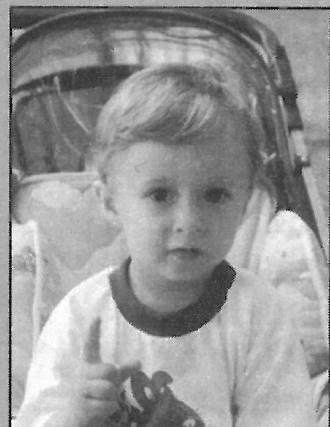
Záľuby: hudba, hra na klavíri a gitare, fotografovanie, kávička so spolužiakmi, Anastasis, športy

Začiatok povolania: počas základnej školy, ale väznejšie počas 1. ročníka na gymnáziu počas prvých duchovných cvičení

Najobľúbenejší predstavený: nemám najobľúbenejšieho... všetci ma obohacujú, každý niečím iným

Najsilnejší zážitok zo seminára: Pre mňa je každý deň novým a silným zážitkom. Len skutočnosť, že sa môžem zobudiť zdravý a oddychnutý je sám o sebe silný zážitok. No niet nad zážitok Kristovej lásky, ktorý každodenne zažívam pri prijímaní, eucharistii, ktorá posilní dušu na celý deň. Veľkým zážitkom je pre mňa spoločenstvo bratov, ktorí pomôžu aj v tej najťažšej chvíli, či homílie predstavených, v ktorých načádzam zdroj nádeje a svetla pre môj život.

VLADIMÍR NOGA - SVIDNÍK

Vek: 20

Farnosť, principál: Svidník - Záhradná, o. Peter Vansáč

Stredná škola: Gymnázium duklianských hrdinov (Svidník)

Súrodenci: sestra (18), brat (23)

Oblúbená farba: začína byť čierna

Oblúbený výrok/heslo života: „Ľudia zabudnú, čo sme povedali, čo sme vykonali, ale nikdy nezabudnú, ako sa pri nás cítili.“ (N.D. Walsh)

Záľuby: maľovanie, písanie ikon, čítanie, spoločenstvo

Začiatok povolania: od malička som cítil svoje miesto pri oltári

Najoblúbenejší predstavený: ten, ktorý ma stále povzbudí pri svojich kázaniach

Najsilnejší zážitok zo seminára: Najsilnejším zážitkom sú pre mňa moje prvé narodeniny v seminári. To, že ma bratia prijali za svojho brata.

MAREK IVANECKÝ - ABRANOVCE

Vek: 19

Farnosť, principál: Abranovce, o. Ľuboš Kohút

Stredná škola: Gymnázium bl. P. P. Gojdiča

Súrodenci: Janka a Katka

Oblúbená farba: modrá

Oblúbený výrok/heslo života: „Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.“

Záľuby: šport (futbal, volejbal, stolný tenis a pod.), vychádzky do prírody a od-
dych v teple domova

Začiatok povolania: niekedy koncom základnej školy, keď som začal prežívať
hlbší vzťah s Bohom nie vďaka mojim námahám, ale z Bozej
milosti

Nnajoblúbenejší predstavený: o. Ján Karas

Najsilnejší zážitok zo seminára: Od môjho prícho-
du bolo takýchto zážitkov veľké množstvo, aj keď som
tu len tri mesiace. Každodenne objavujem veľa no-
vých vecí. Hádam najsilnejším zážitkom sú pre mňa ran-
né rozjímania so svätou liturgiou. Hoci ich máme denne,
každé ráno je niečím výnimočné. Takéto „spojenie“
s Bohom som doposiaľ nikdy predtým nezažil.

PAVOL VASIL - ZÁMUTOV

Vek: 20

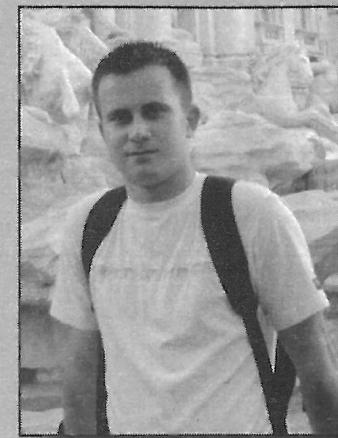
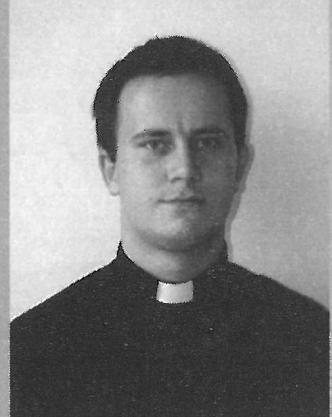
Farnosť, principál: Zámutov, o. Slavomír Palfi

Stredná škola: Gymnázium Vranov nad Topľou

Súrodenci: Lenka

Oblúbená farba: bordová

Oblúbený výrok/heslo života: „Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, zachráni si ho“ (Lk 9, 24)

Záľuby: bicyklovanie, teraz už len pasívne

Začiatok povolania: v detstve a zvlášť na strednej škole

Najobľúbenejší predstavený: o. Ján Karas

Najsilnejší zážitok zo seminára: Zo všetkého, čo som doteraz zažil v seminári, bolo pre mňa osobne najsilnejšie slávnostné prijatie medzi bratov seminaristov. Netušil som, o čo presne ide, iba z počutia. A tak som bol veľmi milo prekvapený. Tento deň sa mi hlboko vryl do srdca, pretože som sa oficiálne stal jedným z tých, ktorí sa pripravujú na vstup do najkrajšieho povolania aké existuje, na službu kňaza.

PAVEL GREGA - KOŠICE

Vek: 18

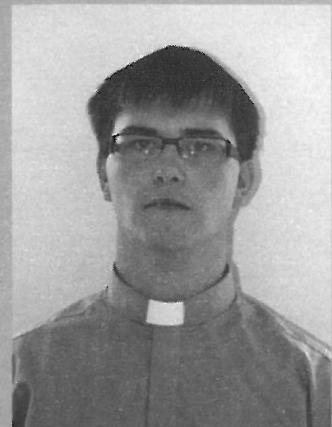
Farnosť, principál: Košice – Dargovských hrdinov (Furča),
o. Jozef Matejovsky

Stredná škola: Gymnázium a osemročné gymnázium, Trebišovská 12, Košice

Súrodenci: Veronika

Oblúbená farba: červená a modrá

Oblúbený výrok/heslo života: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma“

Záľuby: takmer všetky druhy športu

Začiatok povolania: pre povolanie kňaza sa rozhodujem každý deň

Najobľúbenejší predstavený: o. Jozef Paraska, spirituál

Najsilnejší zážitok zo seminára: Duchovné cvičenia na začiatku akademického roka - zmenili môj pohľad na Pána Ježiša ukrytého vo Svätom písme. Oslovili ma, no ukázali mi aj to, že cesta seminárom je dlhá a moja duchovná úroveň nízka. Pán je však všemohúci a má moc zmeniť ma. Stačí ak prijmem toho, ktorého ku mne posila – Ducha Pravdy.

MAROŠ SEJKA - HUMENNÉ

Vek: 19

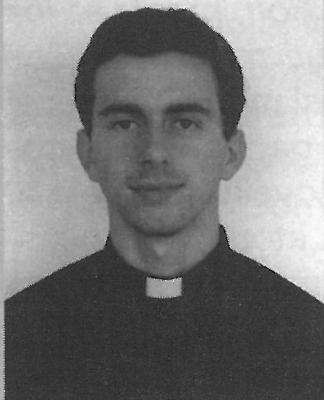
Farnosť, principal: Humenné – mesto, o. Martin Zlacký

Stredná škola: Gymnázium sv. Jána Zlatousteho v Humennom

Súrodenci: Matúš, Miriama

Oblúbený výrok/heslo života: „Hľadaj radosť v Pánovi a dá ti, za čím túži tvoje srdce“ (Ž 37, 4)

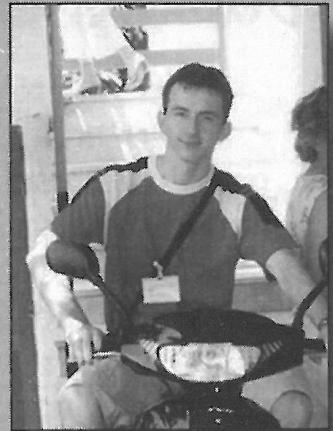
Záľuby: hudba, hokej, plávanie, cykloturistika, hranie na gitare

Začiatok povolania: v detstve

Najobľúbenejší predstavený: nemám, pretože každý ma dokázal niečím obohatiť

Najsilnejší zážitok zo seminára: Môžem povedať, že každý deň prežitý v seminári je pre mňa rovnako silným zážitkom, v ktorom rozvíjam a budujem hlbší vzťah s Ježišom skrze modlitbu i spoločenstvo spolubratov. Všetko záleží iba na jednom. Čím viac dovolím Ježišovi, aby riadil môj život, tým bude i ten zážitok každým dňom silnejší.

TOMÁŠ PECUCH - HAVAJ

Vek: 19

Farnosť, principál: Havaj, o. Ján Rusnák

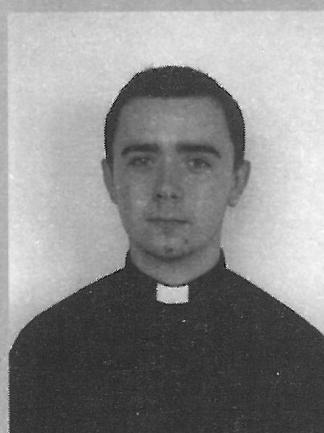
Stredná škola: Gymnázium Stropkov

Súrodenci: 6 (2 bratia, 4 sestry)

Oblúbená farba: zelená

Oblúbený výrok/heslo života: „Lebo Bohu nič nie je nemozné!“

Záľuby: šport, hudba, hra na akordeóne, knihy

Začiatok povolania: už od základnej školy

Najobľúbenejší predstavený: o. Ján Karas

Najsilnejší zážitok zo seminára: Počas našej prvej duchovnej obnovy, ktorá sa niesla v duchu témy „viera Abraháma a viera Márie“, som rozmyšľal, aká je asi tá moja. Dovtedy som bol presvedčený, že s mojou vierou nemám nijaké problémy. Až počas tohto víkendu som si uvedomil, ako som niekedy blízko a zároveň ešte stále strašne ďaleko od Pána.

predstavovanie prvákov

JUBILEJNÁ SLÁVNOSŤ V PREŠOVE

Pri príležitosti 130. výročia založenia teologickej fakulty, dnes najstaršej v rámci Prešovskej univerzity, sa 26. októbra 2010 uskutočnila akademická slávnosť. Významnú udalosť si okrem domácej *alma mater* prišli pripomenúť aj mnohé vedúce osobnosti vzdelávacích inštitúcií na Slovensku. Slávostnú atmosféru umocňovala prítomnosť biskupov obidvoch obradov. Hlavným cieľom stretnutia bolo slávostné odovzdanie čestných doktorátov - arcibiskupovi a metropolitovi Mons. Jánovi Babjakovi SJ a kňazovi, básnikovi Mons. Mgr. Jozefovi Tóthovi. V predneseňých laudatiach sa prítomní oboznámili so životom, vedeckým a ľudským prínosom menovaných.

Po nich nasledovalo samotné odovzdanie čestných titulov. Zaiste nepochybňami momentmi boli prednášky ocenených, v ktorých sa odzrkadlovala životná skúsenosť. Zvlášť pamätnou a aktuálnou sa javí myšlienka jedného z oceněných, Mons. Mgr. Jozefa Tótha, v ktorej poznamenal: „Ak naše vzťahy nebudujeme v súlade s tým, čo do nás nakόdoval Boh, menia sa iba na ľahy, ktoré majú málo spoločné s ľudskostou.“ Poslaním jubilujúcej fakulty je, aby aj naprieč poskytovaniu vzdelania človeku rozvíjala aj pravú ľudskú tvár, ktorú možno získať iba skrze stretnutie sa s Bohom

Peter Jambor, 5. ročník

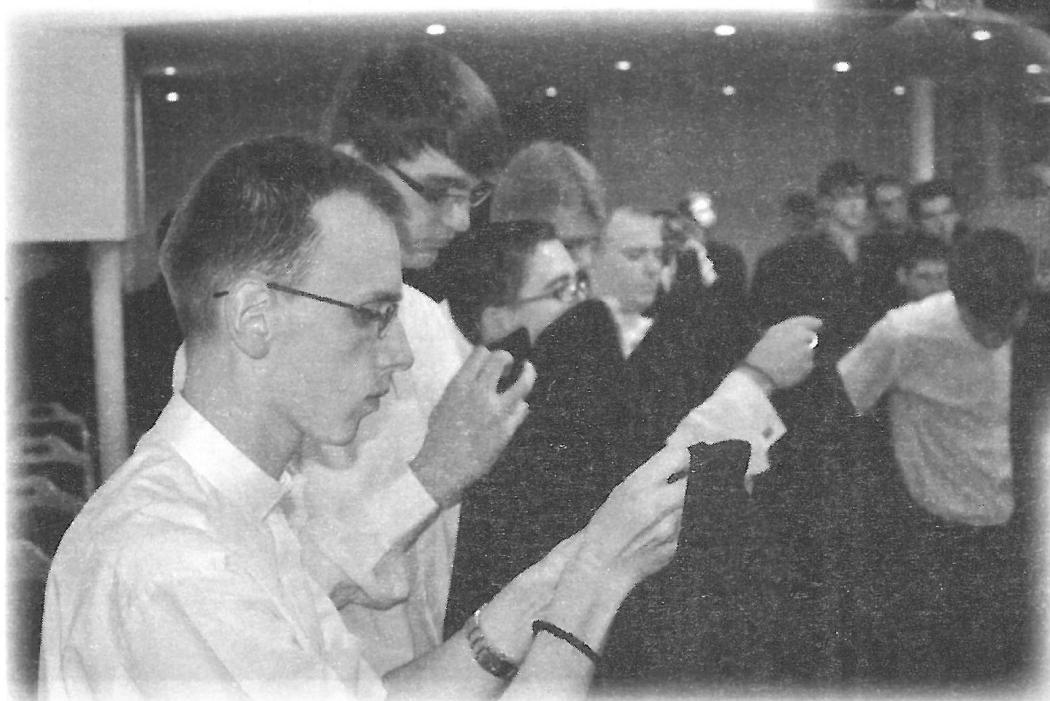

foto: Juraj Blaščák

OBLEČKA

Vyznať vieru v každodennom živote je dôležité. A dá sa to rôznymi spôsobmi. Správaním, slovami, počúvaním, radou, úsmevom... Ale aj oblečením. Práve toto som si hmatateľne uvedomil počas slávnej obliečky. Po roku v seminári ma Boh povoláva do novej formy evanjelizácie tým, že ma oblieka do posvätného rúcha. A nielen mňa. Počas slávnej archijerejskej liturgie 24. novembra 2010 vlastnika Ján Babjak SJ, prešovský arcibiskup a metropolita, posvätil podriasisniky všetkým bratom druhákom. Veľa ľudí sa ma v tejto dobe pýta, čo pre mňa znamená nosiť podriasisnik. Je to v prvom rade záväzok svedectva. Keď som si to uvedomil, pocítil som v srdci radosť, ale aj bázeň. Tento vonkajší znak mojej viery má byť na Božiu slávu a chválu. No pri obliečke som nedostal iba podriasisnik, ale prijal som od Boha aj niečo omnoho väčšie, keď do môjho srdca vstúpil jeho Syn Ježiš Kristus. On obliekol moje srdce do seba samého a oblieka ho stále znova, každý deň, keď ho prijímam v eucharistii. Som veľmi vďačný a šťastný, že smiem z Božej milosti nosiť posvätný odev. Je to pre mňa ďalší krok ku knazstvu. Som si plne vedomý, že obliečkou si ma Boh povoláva k tomu, aby som vydával svedectvo o jeho dobrote. Do tejto služby evanjelizácie pozýva nielen mňa, ale pozvaný je skutočne každý kresťan. Preto ďakujem Bohu za milosť, že som si mohol obliecť posvätné rúcho na jeho slávu a chválu.

František Engel, 2. ročník

Svedectvo

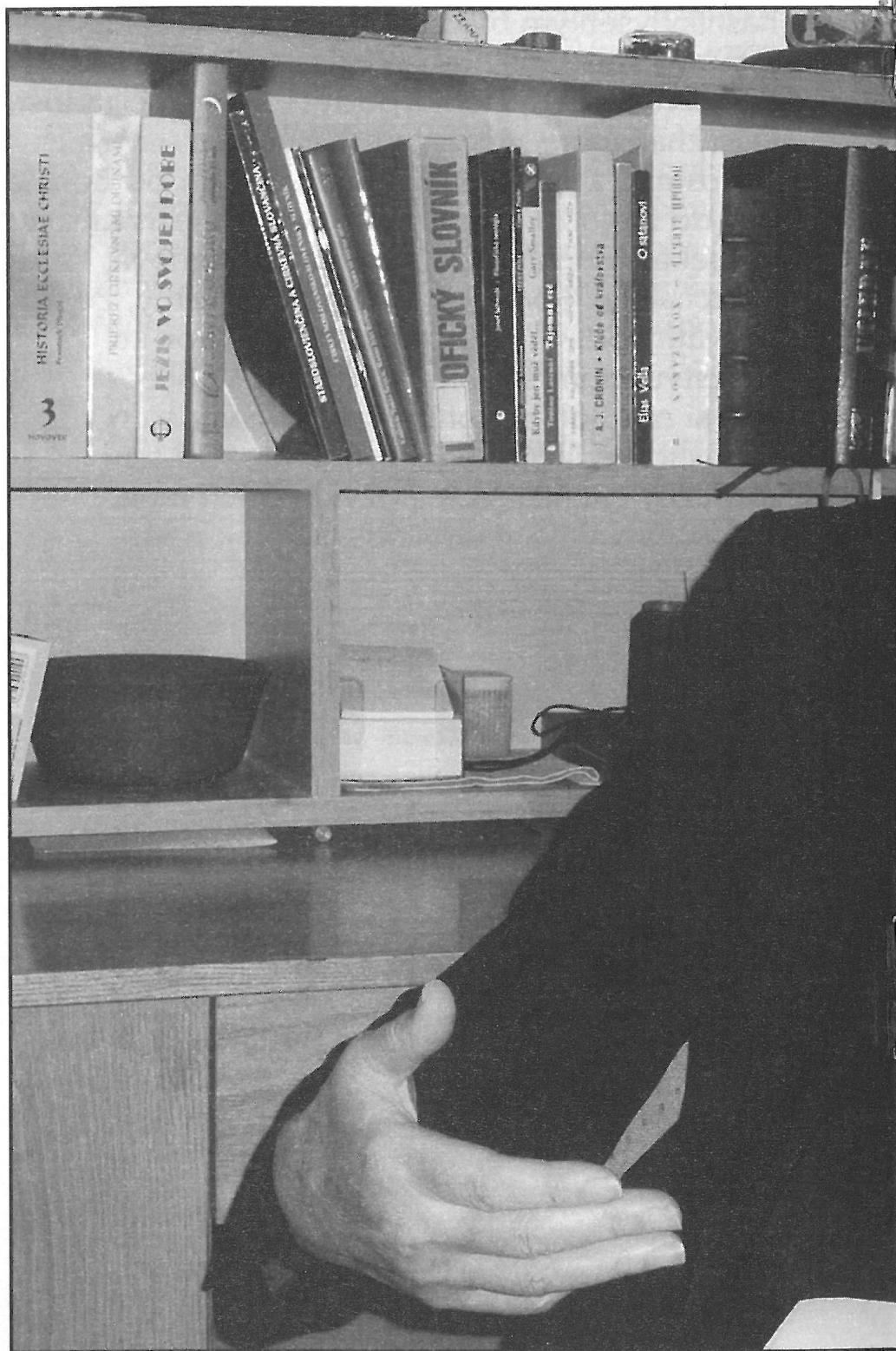
PONUKA SAMOTNÉHO BOHA

Kňaz Klemens Stock, člen Spoločnosti Ježišovej, sa narodil v juhozápadnej časti Nemecka. V rokoch 1974 - 2010 pôsobil na Pápežskom biblickom inštitúte v Ríme. V roku 2001 bol ustanovený za člena Pápežskej biblickej komisie, ktorá rozpracováva biblický pohľad na jednotlivé témy predložené prefektom Kongregácie pre náuku viery (v minulosti ním bol Jozef Ratzinger, terajší pápež Benedikt XVI.).

Posledný vypracovaný dokument s názvom Biblia a morálka bol podnetom usporiadania vedeckej konferencie na pôde Gréckokatolíckej teologickej fakulty PU v Prešove. Pri tejto príležitosti sme sa stretli aj s otcom Klemensom Stockom SJ, blízkym spolupracovníkom Svätého Otca a položili mu pár otázok.

Čo hovorí Biblia o morálke súčasnemu človeku?

Ustredná správa Písma je pre súčasného človeka rovnako dôležitá, ako bola pre človeka minulosti. Týka sa všetkých bez rozdielu veku, doby, rasy a

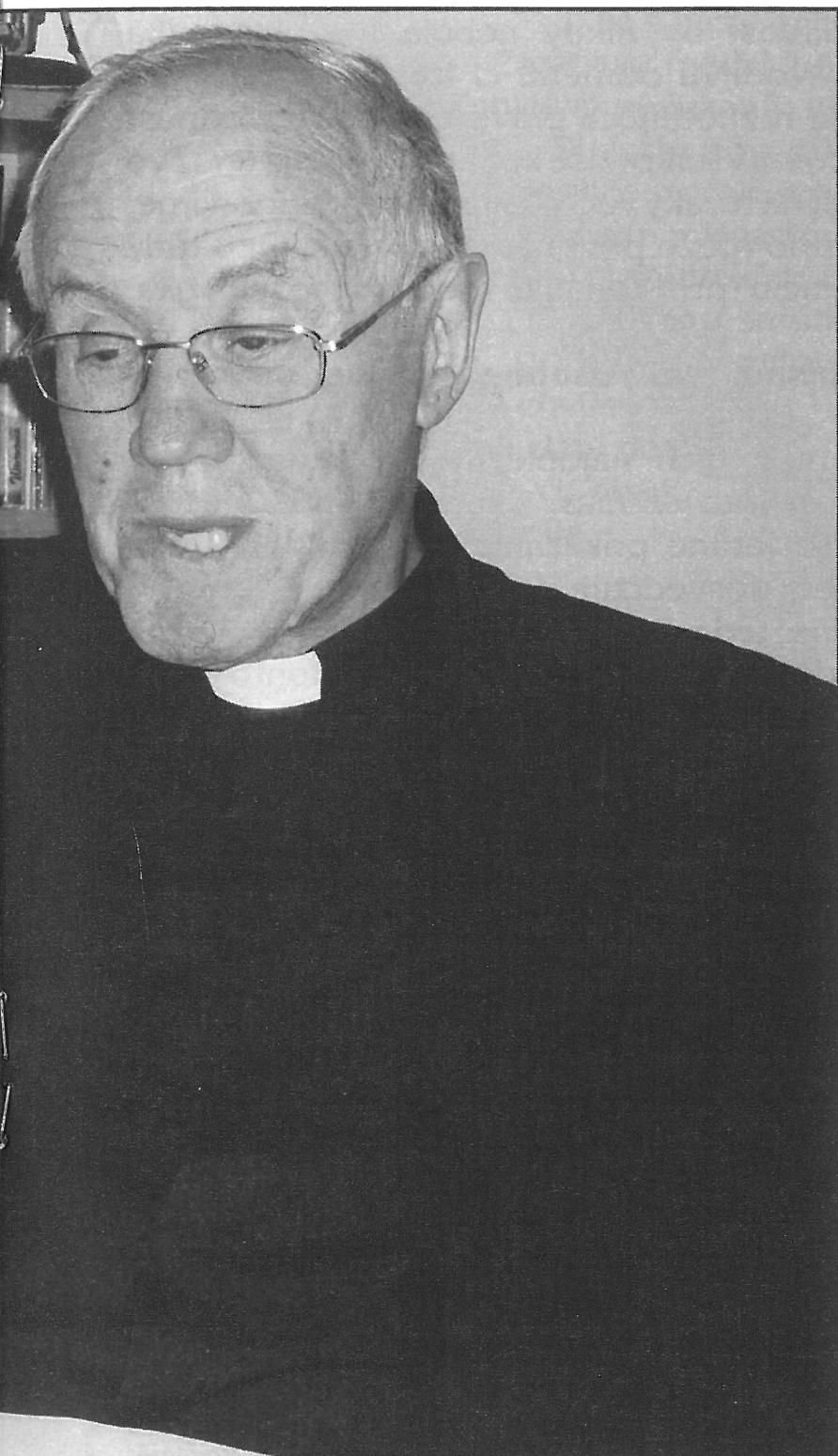

podobne. Pozrime sa na ňu v niekoľkých bodoch:

1. Všetky veci sú stvorené Bohom a sú darom od Boha. Áno, máme prikázania, ale Písmo nezačína ich vyaratúvaním. Na začiatku sa opisuje stvorenie. Ukazuje to, čo Boh dáva človeku. Prikázania dáva až neskôr, lebo tie ukazujú spôsob, ako prijať a užívať tieto Božie dary. Ukazujú správnu cestu použitia a nie zneužitia Božích darov. Teda prvým darom je stvorenstvo. Ale Boh ide ďalej a dáva druhý

dar – zmluvu, či skôr spojenectvo Boha s jeho vyvoleným ľudom – Izraelom. A napokon prichádza tretí dar – spojenectvo s celým ľudstvom skrzes jeho Syna, Ježiša Krista. Boh ponúka osobné spojenie s ním samým. Nedáva len stvorené veci, ale ponúka seba. Morálne zákony, ktoré sú prítomné v Starom zákone a v príchode jeho Syna, ukazujú správnu cestu k tomuto cieľu a správny spôsob využívaní prostriedkov, ktoré majú napomôcť k dosiahnutiu tejto spásy.

2. Boh nie je len Bohom darov, ale tiež Bohom odpustenia a milosti. Kresťanská morálka nie je len čisté moralizovanie: „Porušíš prikázanie – pôjdeš do pekla!“ Naša viera sa neuспokojí so zúfalstvom, ale poskytuje radostnú zvesť, že sa vždy môžeme vrátiť k Bohu a prosiť o odpustenie. Toto je najpodstatnejším bodom biblického posolstva.

3. Ďalším bodom je eschatologické naplnenie. Znie to zvláštne, ale vysvetlím to. Naše konanie sa neobmedzuje len na pozemský život, ale zároveň pripravuje i ten večný. Doslova: naším osudom, ktorému sa nevyhneme, je večný život. Veď život bez večnosti nemá nádej. Ako to myslím? Ak totiž nejestvuje večnosť, nie je ani nádej pre spravodlivosť. Prečo by som nemohol kradnúť, smilniť a „užívať si“, ak za to nedostanem nijaký trest? Neexistovala by teda žiadna nádej na spravodlivosť voči tým, ktorí boli zabité ako obete terorizmu, rôznych vojenských útokov a podobne. Mohli by sme vyjadriť ľútosť nad stratu ich životov, ale spravodlivosť by nikdy nebola nastolená. Iba večnosť je odpoveďou na spravodlivú odmenu či trest pre všetkých.

Preto pre kresťanský život je rozhodujúca práve táto zodpovednosť a otvorenosť na večný život, čo mení všetko naše konanie. Teda už teraz vo svojich skutkoch musíme hľadiť na to, aký večný život si nimi pripravíme.

Myslím si teda, že Sväté písma môže povedať veľmi veľa. Ono totiž určuje najpodstatnejšiu orientáciu pre konanie moderného človeka.

Ktorá stať zo Svätého písma vás osobne najviac oslovouje?

Pre mňa osobne je jedným z tých najdôležitejších a najhlbších veršov Mk 9, 7: „A z oblaku zaznel hlas: „Toto je môj milovaný Syn, počúvajte ho.“ Toto je jediné prikázanie vydané samotným Otcom. Zároveň tu sám Otec dosvedčuje Ježišov pôvod a nazýva ho Synom. Na jednej strane teda Boh dáva ľudstvu svojho Syna a na druhej strane človek adekvátne odpovie tým, že tohto Syna bude počúvať. To je všetko, čo sa od nás žiada. O tom istom hovorí aj Jn 14, 6: „Ježiš mu odpovedal: „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.“ Naším cieľom je prísť k Otcovi a mať s ním spoločenstvo, pričom cestou je práve Ježiš Kristus, ktorého budeme nasledovať. Toto je tým najpodstatnejším pre môj život.

Čo by ste odporúčali dnešnému človeku?

Vo verši Mk 10, 45: „Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých,“ Ježiš hovorí o svojom poslaní, ktoré prijal od Otca. Prišiel, pretože bol poslaný a prišiel, aby slúžil. Predošlé verše hovoria o jeho učeníkoch, ktorých rovnako povoláva k službe. A práve týmto veršom ukazuje, že to, čo od nich vyžaduje, robí i sám vlastným posolstvom – dáva príklad svojim učeníkom. Keďže on sám tým prešiel, môže dať milosť, aby sme robili to isté.

Za rozhovor ďakuje Jaroslav Girovský, 5. ročník

A O čom sú Vianoce?

O pokoji, radosti...

aj keď sú plné stresu, hádok a zhonu.

O daroch, o almužne...

ved' prispej aj chudobnému.

O nádhore, pôžitkoch...

Si tu raz, a tak si uži!

To sú Vianoce?

Kto tomu verí,

že s nami je Boh?

Zaradený medzi iné povery...

Zabalený pôžitkami, naň zabúdam.

Strácam ho z dohľadu.

Inak asi nechcem, ved' svet je plný radostí.

Ale časom vychádza na povrch

smútok srdca,

úzkosť smútku,

bolest nemilovania.

Stromček, dary, milé chvíle,
ako ostré črepy, rýpu zlatý obal
prázdných dní a skrytých obáv.

Smutná púšť na celé míle
starú radosť vymenila.

Pred strachom z ničoty,
utekám za hviezdou,
lebo strácam nádej, že existuje Deň.

Skľúčený a strápený,
nesmelo prichádzam k dávnym jasličkám.
Ak si jediný, kto prináša svetlo,

prosím ťa o jeden lúč
do noci a prázdnoty.

Skláňam sa k tebe maličký,
jedinou nádejou si sa mi v Noci stal...

Hoci ti pletú biče,
hotovia urážky,
kujú klince,
krešú kríž,

nedbáš na to a prichádzaš,
prijímaš každého, kto príde.

Ohlásíš radosť budúcej spásy.

Ohlásíš slovo, po ktorom duša zmiera:

že Boh je s nami,
že som milovaný.

autor: Peter Lazorík, 3. ročník

Upísať sa Bohu!

Určite si spomeniete na príbeh z Božieho slova o denári. Keď chceli farizeji Ježiša podchytiať v reči, spýtali sa ho, či možno platiť cisárovi daň. On im však múdro odporoval, že to, čo je cisárovo, treba dávať cisárovi a čo je Božie, Bohu. A platí to i dnes!

Dnešná doba je poznačená rozlišovaním svetského a Božieho. Nemáme problém rozoznať, čo je cisárovo (svetské) a čo by bolo potrebné dať Bohu. Jednoznačne Bohu patrí nejaká tá modlitba, povedzme sviatočná liturgia, občas zbierka v chráme, púť na odpustovú slávnosť, u mladších aj mládežníckej strelky... Svet? To je niečo úplne iné: nakupovanie, zamestnanie, relax a zábava s priateľmi, dovolenka s rodinou, futbalový prenos, večerný televízny program... Nezdá sa vám, akoby sa nám tento svet stal niečím, čo je mimo realitu Boha? Akoby všetko, čo robíme, bolo niečím odlišným od záujmov Boha, stáby Boh o to všetko nemal záujem. Oddeľujeme Boha a svet a ctíme si Pána len v chráme. A tu sa splňa slovo, ktoré kedysi povedal prorok Izaiáš, že tento ľud si Pána ctí len perami, ale jeho srdce je ďaleko od neho (porov. Iz 29, 13). Toto je naša choroba.

Dnes nám Boh chce ponúknuť svoj prísľub, keď hovorí: „ja som s vami po všetky dni, až do skončenia sveta“ (Mt 28, 20). 'Som s vami' znamená, že nie sme sami v ničom, čo robíme. Nie sme opus-

tení, aj keď sa tak cítime, nie sme sami v chorobe, ani v zamestnaní, nie sme sami, keď nás „bije život“... Snáď najlepšie to pochopil apoštol Pavol, ktorý sa nám v tomto stáva príkladom, keď sám hovorí, že znáša hlad a smäd, bitku, preklínanie i prenasledovanie... Pavol to môže vyhlásiť len preto, že preňho sa stal Boh všetkým. Cíti sa ako odpad sveta, ako vyvrheľ, ale jeho nádej je v Bohu, že on je jeho Osloboditeľ (porov. 1 Kor 4). Toto pozvanie a tento príklad nás chcú povzbudiť, aby sme vložili Bohu do rúk svoje životy, trápenia, futbalové zápasy, dovolenky, nákupy, zábavy a neoddelovali ho od svojho života, neobmedzovali jeho prítomnosť na modlitbu, liturgiu, charitu, knázov, ale vo všetkom žili s očami upretými na Ježiša. Boh sa dáva a ponúka ako spoločník na ceste životom. Robí to formou Cirkvi, formou darov, ktorými sú sviatosti. Ako verný svojmu slovu predkladá nezrušiteľnú zmluvu lásky, ktorou pozýva k vzťahu. Momentálne nám ponúka sviatky Vianoc ako uvedomenie si, že vstupuje do tohto sveta ako človek, aby sa nám stal ešte bližším, ešte ľudskejším. Zriecka sa seba samého a berie si našu prirodzenosť, aby bol jedným z nás. Aby aj on prežil ľažkosť života, utrpenie, pochvalu, povýšenie i poníženie, radosť i opostenosť, aby potom ako Boh mohol cítiť s tými, ktorí toto prežívajú. Nie je ďaleko od nás, nie je nechápajúcim Bohom s bezcitným srdcom, ale je tým, ktorý najlepšie

VII. SVEDECTVO O PRIJATÍ
Asistujúci kňaz (diakon) a svedkovia
ženichov VLADISLAV RUSNÁK

PREŠOVÉ

Rusnák
podpis manžela

podpis svedka (ženicha)

rozumie nášmu prežívaniu a chce doň vstúpiť. My sami ho môžeme pozvať do svojich životov, vyjadriť, že máme záujem prežívať každodennosť nie svetským, ale Božím spôsobom. Pozvanie a záujem tvořia tú najzákladnejšiu časť dobrého priateľstva.

Neuzatvárajme Boha do chrámu, do sviatostí, do homilií kňaza (áno, tam je s istotou), ale prijmime jeho prítomnosť v každodennom živote. Dajme svetu to, čo mu patrí, avšak dajme mu to s pečaťou toho, ktorý svetu vládne a takto sa bude obraz Boha i skrže nás šíriť ku každému, kto dostane do rúk mincu nášho života.

Tomás Mikunda, 5. ročník

Abba Dula, žiak abbu Visariona, rozprával: „Keď sme raz kráčali po morskom brehu, vysmädol som a povedal som Visarionovi: „Abba, som smädný.“ Abba sa pomodlil a hovorí mi: „Pi z mora.“ Voda bola zrazu sladká a ja som sa napil. Nato som načerpal vodu do nádoby pre prípad, že by som o chvíľu chcel opäť piť. Keď to abba zbadal, pýta sa ma: „Prečo si načrel vody?“ Odpovedal som mu: „Pre prípad, že sa budem chcieť opäť napiť.“ Vtedy mi starec odpovedal: „Boh, ktorý je tu, je Bohom všade!“

Hviezda z Jakuba

čítaniach v Predvečer Narodenia Ježiša Krista môžeme počuť aj Balámové proroctvo. Balám bol pohanský veštec, ktorého si najal moabský kráľ, aby preklial Izraelský národ taboriaci v jeho krajine oproti Jerichu. Avšak Balám je povinný hovoriť iba to, čo mu povie Boh. A tak namiesto preklínania Izrael trikrát požehná: „*Jak krásne sú, Jakub, stany tvoje...*“. A pridá aj proroctvo: „*Jeho vidím, ale nie už teraz, hľadím na neho, no nie z poblízka. Hviezda vychádza z Jakuba, žezlo sa zdvíha z Izraela. On rozbije spánky moabské a temeno všetkým synom Seta. Edom bude jeho vlastníctvom a Seir, jeho nepriateľ, jeho majetkom. Izrael sa však bude vzmáhať v moci, z Jakuba povstane panovník a zničí, čo zostalo z mesta*“ (Num 24, 5. 17 - 19). Niektorí v tomto texte vidia postavu kráľa Dávida, cirkevní otcovia však priamo Mesiáša - Ježiša Krista. Ježiš sa sám nazýva Žiarivou ranou hviezdou (Zjv 22, 16). A skutočne je ako zornica, ktorá zvestuje nový deň. Tento kráľ prichádza nenápadne, ale jeho kráľovstvo je večné a silnejšie ako všetky kráľovstvá Adamových synov. Izraelci kedysi šesť dní ticho obchádzali Jericho a na siedmy deň po východe zorničky dostali do rúk celé mesto. Pán pred nimi postupne vyhnal z krajiny všetky národy. Ani Ježišova vláda nezačína revolúciou. Božie kráľovstvo neprichádza tak, žeby sa to dalo spozorovať. Ani Herodes o ňom nevedel, a preto sa rozrušil, keď počul od mudrcov, že sa má narodiť iný kráľ.

Nový život - život Krista v nás začína jednoduchým súhlasom - „otvorením dverí“, čítaním a počúvaním Biblie a neskôr prinášaním ovocia, ktoré časom dozrieva ako to zo záhrady. Láska sa skladá z detailov, drobných skutkov. Ako mocný strom vyrastá z malého semiačka a stále viac zapúšla korene do dobrej zeme, ktorá ho živí, tak aj my upevňujme svoje kresťanské povolanie. Ako píše apoštol Peter, nech aj prorocké slová, ktoré čítame v týchto dňoch, sú pre nás lampou, ktorá svieti v tmách, aby Kristus zažiaril v nás a aby sme raz uzreli jeho deň.

Dušan Chapčák, 3. ročník

DEPRESIA NA POČKANIE

Nerád zapadám do davu. Vecou, ktorá mi pomáha odlišiť sa od iných, je, samozrejme, imidž spojený s vyznávaním kultu, respektíve hudby, ktorú počúvam. Je to prostriedok, ktorý odráža moje vnútorné pocity a túžby, je to informačná tabuľa pre všetkých okolo mňa. Ako sme to už neraz počuli, slová majú moc a skutočne ju majú. Nevynímajúc texty pesničiek. V minulom číslе sme sa pozreli na komerčnú hudbu masírujúcu naše podvedomie, tentokrát by som rád venoval pozornosť skôr štýlu, ktorý nemá až taký mainstreamový charakter. Avšak priaznivci undergroundového štýlu budú dobре vedieť, o čom je reč. Pod slovným spojením „gothic metal“ sa nám môže vybaviť krásna inštrumentálna hudba, sympathetic vokalistky či podmanivé hlboké mužské hlasy. Keď sa však pozrieme pod pokrievku textárov týchto skupín, čaká nás nemilé prekvapenie v podobe nosných tém: napríklad prázdnota, nenaplnená láska, depresia či dokonca smrť. Človek začína vnímať svet okolo seba melancholicky, ako sa spieva v jednej piesni „Cítim iba chlad. Zdá sa, že všetky farby blednú.“ Ale ja ako Božie dieťa nemôžem zotrvať v takomto postoji. Biblia nás predsa učí, že „... ovocie Ducha je radosť“ (Gal 5, 22). Keď je teda radosť od Pána, kde treba hľadať pôvodcu bezdôvodného smútku? Môžeme ho nazvať otcom lží, satanom či diablon. Neupadám do katastrofizmu, ale nemožno si nevšimnúť, že veľká časť gotickej hudby je dedikáciou, venovanou kniežaťu smrti.

Ako som spomínal, tieto texty nás nútia rozmyšľať a dokonca prežívať spomenuté stavy depresie a prázdnoty. Môže to dôjsť až k momentu sebapoškodzovania. Vo chvíli, keď sa človek cíti sám a bezmocný, má pocit osamelosti alebo odcudzenia a je pre neho ľahké zdôveriť sa druhým so svojimi pocitmi, začne si zámerne ubližovať, najčastejšie škrabancami, rezaním predlaktia či vyzávaním znakov do kože. Ako spomína osoba, trpiaca takýmito stavmi, človek sa snaží prekryť psychickú bolest tou fyzickou, s vytiekajúcou krvou akoby odchádzali aj problémy. „Zápästie som si porezala tak, že mi ho museli zašívať. Lekárovi som povedala, že som sa sama porezala na žiarovke. Bola to pravda - len som mu nepovedala, že som to spravila naschvál“.

Budme teda ostražití v každom čase a nedajme priestor zlému na oklamanie nášho vnútra. Ako píše sv. Pavol: „Takisto sa aj vy radujte a radujte sa so mnou!“ (Flp 2, 18).

Ľuboš Pavlišinovič, 3.ročník

UPROSTRED SVIATKOV

Liturgický život nášho obradu sa práve nachádza v období medzi dvomi veľkými sviatkami. Na jednej strane ho rámcuje Narodenie nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista, na strane druhej to je sviatok Bohozjavenia nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista. V tomto období si spomíname aj na udalosť obrezania nášho Pána Ježiša Krista, ktorého rodičia na ôsmy deň prinášajú do chrámu, aby ho podľa tradície a viery Izraela obrezali. Tomuto sviatku zatial pozornosť venovať nebudem, ale sústredíme sa na sviatky Narodenia a Bohozjavenia.

Na prvý pohľad sa zdá, že medzi nimi nie je nejaká veľká súvislosť. Vedľa pri prvom je Ježiš novorodeniatkom v jaskyni v Betleheme a už o niekoľko dní neskôr je Jánom krstený v rieke Jordán ako dospelý muž, ktorý od tejto chvíle začína svoje verejné účinkovanie. Vonkajšia nesúvislosť však nemusí znamenať absenciu vnútornej. Práve naopak. Zbadáme to, keď nazrieme hlbšie do minulosti a liturgickej tradície Cirkvi.

V prvopočiatkoch Cirkvi sa slávil iba sviatok Bohozjavenia Pána Ježiša Krista. Bol to vlastne jeden jediný sviatok, ktorý v sebe niesol myšlienku Božích zjavení ľudskému pokoleniu. Prví kresťania si v tento deň (6. januára) pripomínali hned niekoľko udalostí: narodenie Pána Ježiša Krista, poklonu mudrcov a pastierov, krst v Jordáne a zázraky v Káne Galilejskej, či zázračné rozmnoženie chleba. Spoločne sa tieto sviatky nazývali aj Epifániou, zjavením sa Ježišovej slávy a božstva pred tými, ktorí boli a sú jeho nasledovateľmi.

Ale už v 4. storočí sa hlavne v západnej cirkvi začína tento sviatok oddelovať, pretože v Rímskej ríši na 25. december pripadal veľký pohanský sviatok boha slnka. Keďže kresťania poznali skutočnú pravdu a vieru v jediné „Slnko pravdy“ Ježiša Krista, začali oslavovať narodenie Pána Ježiša Krista práve v tento deň. Postup-

ne sa tento sviatok rozšíril takmer na celú Cirkev, okrem Arménskej, ktorá ho dodnes slávi spoločne so Zjavením Pána Ježiša Krista. Náznakom toho, že tieto dva veľké sviatky kedysi tvorili jeden spoločný, sú aj liturgické texty a slávenia, ktoré sú pri týchto dvoch sviatkoch veľmi podobné. Pretože v oboch sa slávi večierň s liturgiou sv. Bazila Veľkého a Veľké povečerie. O dávnom spoločnom slávení týchto sviatkov napovedá aj zvyk pripravovať pred Bohozjavením slávnostnú večeru podobnú, alebo niekde aj totožnú s tou, ktorá sa pripravuje v predvečer Narodenia Pána Ježiša Krista.

Postupne sa v tradícii začína sviatok Zjavenia Pána Ježiša Krista chápať už ako zjavenie sa Najsvätejšej Trojice pri krste v Jordáne, čo má veľmi peknú a hlbokú symboliku, pretože práve pri krste sa nám ľuďom najdokonalejšie zjavilo to najväčšie tajomstvo Božej jednoty v troch osobách, najdokonalejšia Epifánia.

Avšak nielen to majú tieto dva sviatky spoločné. Je v nich zároveň obsiahnuté niečo veľmi dôležité: majú v nás prebudiť túžbu po odhalovaní tajomstva Božieho zjavenia v našich životoch. Skúsme to zažiť aj skrze liturgické slávenia týchto nádherných sviatkov.

Mikuláš Jančuš, 4. ročník

PATERIK- UČENIE MNÍCHOV

Abba Longin hovorí starcovi: „Chcem ujsť od ľudí.“ Starec mu odvetil: „Ak sa najprv nenaučíš žiť dobre s ľuďmi, ani v samote nedokážeš žiť dobre.“

Brat sa spýtal abbu Makária: „Ako sa mám spasíť?“ Starec mu odvetil: „Bud’ ako mŕtvy! Tak ako mŕtvy, nemysli ani na urážky od ľudí, ani na slávu a budeš spasený.“

Jeden z otcov videl brata, ktorý zhrešil a so slzami v očiach si povedal: „On spadol dnes a ja - zajtra“.

Brat sa spýtal abbu Arsenia: „Existujú dobrí ľudia; prečo pred smrťou, vysilení telesnou chorobou, upadajú do veľkého trápenia?“ „Preto“ - odpovedal starec - „aby sme ako soľou osolení odišli tam čistí.“

Brat sa pýtal starca: „Ked’ vidím brata, o ktorom som počul, že zhrešil, nedokážem ho prijať vo svojej cele. Ale ked’ vidím dobrého brata, prijíjam ho veľmi rád.“ Starec mu odpovedal: „Ako robíš dobrému bratovi malé dobro, dvojnásobne máš spraviť aj druhému bratovi, lebo je nemocný.“

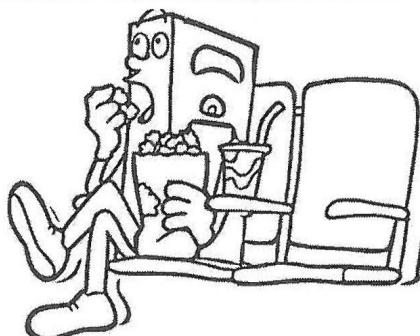
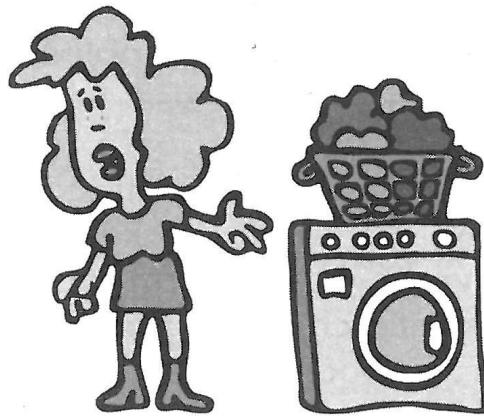
Starec povedal: „Nikdy som netúžil po niečom, čo bolo užitočné pre mňa a stratové pre môjho brata - v nádeji, že záležitosť môjho brata je záležitosťou mojej plodnosti.“

múdrosti púštnejho otcov

VINŠUJEME VÁM...

Pračkari

Vinšujeme vám šicko dobre,
žeby sce rajbalí v ceplej vodze!
Žeby meka bula,
žeby pračku nezadrela!
Čiste šerdca, bile plachty,
vinšujeme na tote šviatky!
Ta nech vám rajbe po caly rok.

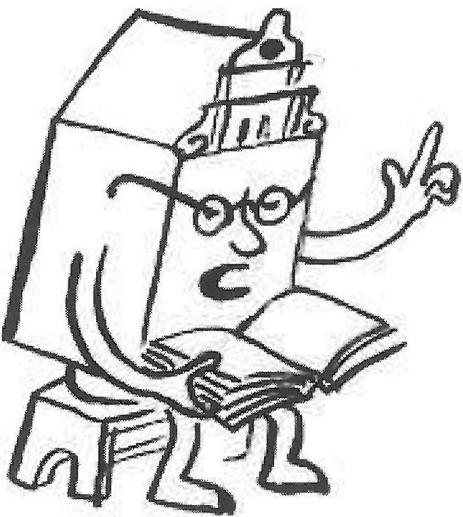
Prajeme vám za kolektív kultúrnych referentov, aby ste už viac nepriberali pri sledovaní televízie (treba vymeniť pukance a hranolky za nejakú brokolicu) a aby ste sa ešte vošli do spoločenských šiat, ak by ste náhodou chceli niekedy navštíviť divadlo.

Ceremonári vám vinšujú,
aby uhlík v kadidle nikdy
nevyhasol, olej v lampách
nevyhorel, aby pop
neslúžil v pokrčených
rizách, a aby vaše srdce
bolo vždy plné slávy Pána
Zástupov.

My infirmaristi vám na
nový rok,
Prajeme bezbolestný krok.
Nech vás choroba z ďaleka
obchádzza
a zdravie na každom kroku
sprevádzá! V zdravom tele zdravý
duch
To vám praje infirmársky
klub.

Vinšujem vám
na tote krásne
šviatky i do
nového ročku,
žeby sce sebe
špivali v živec na každým kročku.
Aspoň 200, či 300 notoch bilych
i čarnych,
že by sce sebe špivali v časoch dobrých, či planych.
A ešte vašomu hlasu dajakú šumnú
zamatovú farbu
naj za to, jak špivace vás ľudze
„nebabrú“.
No a na konec vášmu špivu dajaku
šumnú melodiju,
naj šicke vidza i čuju, jak sebe ľudze
s Kristom žiju.

Vinšujeme vám, vinšujeme,
za mikrofonom vas nečujeme,
žeby sce mali mocne hlasy,
a znali špivac molebeny i hlasy.
Tropare, kondaky a šicke tony,
žeby z harla zneli, stably megafony.
Naj Pan naladzi vaše hlasy,
žeby z nich zaznela furt hudba spasy!
Nebojce še, že neznace špivac,
stači len šumne še ušmivac.
Vaši kantori.

Nech sa vám v novom roku pri písaní čohokoľvek a pri podpisovaní zmlúv dobre darí, to vám zo srdca prajú kronikári.

Prajeme vám, aby vám chladničky dobre chladili, mrazničky mrazili. Aby ste v nich vždy hojne jedla mali a salmonele sa vyhýbali. To vám zo srdca prajú vaši vždy najedení chladničkári.

Ta do toho novoho ročku, naj šport budze po vašim bočku, žeby sce še nezaleželi a choroby vas obchodzili. Naj by sce pokutu za športovu jazdu nikdaj nedostali a ani kartu za glupe reči. Že by v sadre sce nikdaj nič nemali a furt len vyhralovali. Tak my vam prajeme, športovi referenci.

Skupina Anastasis praje vám, naši priaznivci i nepriaznivci, do nového roka, aby vám všetko hralo ako má, nech vás Božie požehnanie sprevádzza a zlá muzika obchádza.

MOJIM POHĽADOM

Ikona je pre mňa hlbokým obrazom Boha, teda predovšetkým toho, čo pre mňa osobne urobil. Je pravda, že v mnohých ikonách badať len akési podobizne svätých, alebo výjavy zo života. Práve táto ikona Narodenia Krista je pre mňa výnimočná. Spája totižto mnoho príbehov, ktoré sa zlievajú do jedného bodu. Je to podľa mňa výstižný obraz dnešného sveta. Nejeden z nás si myslí, že si svoj život žije nezávisle od ostatných, že jeho svet je stredobodom všetkého. Každý máme svoj životný príbeh. Lenže ak v jeho strede nie je Boh, čiže ak sa v srdci človeka nenarodí Boh, ostane iba prázdnou čierrou jaskyňou plnou špiní po zvieratách.

A práve tento okamih na mňa pôsobí veľmi silno. Boh prichádza, rodí sa na tento svet. Rodí sa do môjho života, ktorý určite vyzerá presne ako táto tmavá a špinavá jaskyňa. Je to miesto pre zvieratá. Ani ja mnohokrát nekonám lepšie ako ony. Ale

Ježiš prichádza a vypĺňa tento priesitor svojím svetlom, prichádza a robí ho čistým svojou čistotou. Svetlom prežaruje každý kúsok môjho života. Je úžasné, že Boh v ľudskom tele nepotrebuje ručne vyrezávanú kolísku zo vzácneho dreva. Stačí mu válov - moje srdce.

On je práve svetlo, ktoré osvecuje každého človeka. Ak by on neboli v strede ikony, ostatné príbehy by som ani nevidel - pre

tmu. Bez jeho príbehu nemôžem rozprávať ani o tých svojich. Kristus zo stredu ožaruje celý obraz, celý život preniká svojím svetlom. A preto prišiel, aby sa narodil v mojom srdci a v srdciach všetkých ľudí. Aby dal svetlo do tmy, radosť do smútku, nádej do zúfalstva.

Ústrednou postavou ikony je Kristus a tak by to malo byť aj v našich životoch. Čiernej jaskyne sa nezbavíme, no nesmie zostať prázdna. Musí nám v nej svietiť Kristus.

Tomáš Metyl' 4. ročník

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ', n. f.

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ' bol zriadený v roku 2001 prešovským sídelným biskupom. Jeho účelom je podporovať vzdelávanie seminaristov, kňazov, biskupov, žiakov gréckokatolíckych cirkevných škôl i laikov a rozvíjať duchovné a kultúrne hodnoty Gréckokatolíckej cirkvi a tiež chrániť ľudské zdravie.

Vďaka tomuto fondu bolo možné združiť finančné prostriedky pre realizáciu mnohých projektov a podujatí v súlade s jeho poslaním.

Číslo účtu : 4008089095 / 7500

IČO: 36167126

DIČ: 2021617664

IBAN: SK18 7500 0000 0040 0808 9095

SWIFT kód: CEKOSKBX

Adresa: sv. Ján Krstiteľ', n. f.

Správca fondu: Mgr. Jozef Urvinitka

Sládkovičova 23

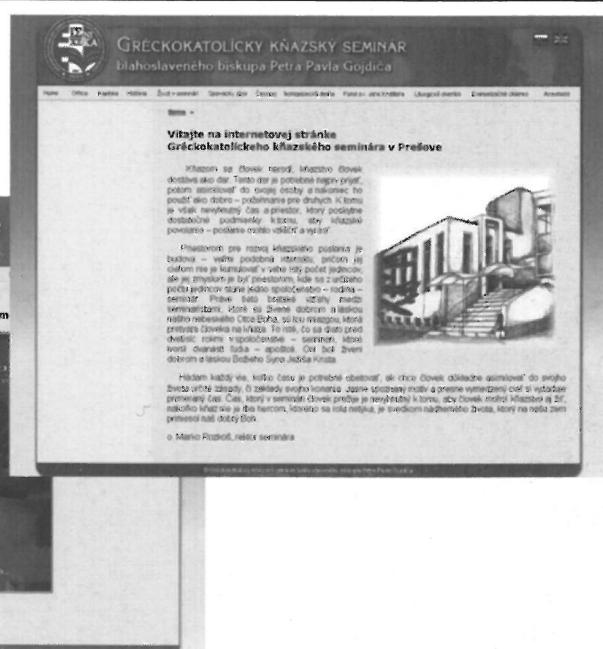
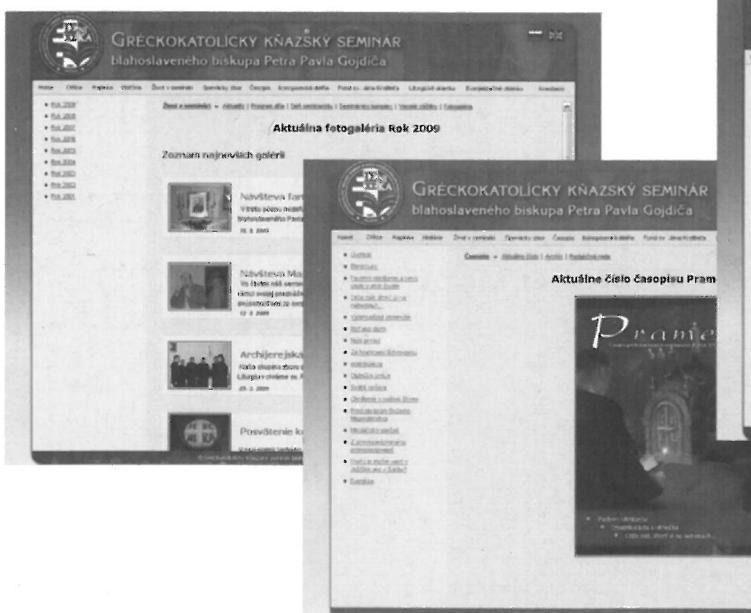
080 01 Prešov

tel.: +421 051/75 673 80

fax: +421 051/75 673 77

e-mail: urvinitka@unipo.sk

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého, kto prispeje na dobrý účel akýmkol'vek finančným darom.

Navštívte naše web - stránky: www.unipo.sk/pracoviska/gks
www.gojdic.sk

Obliečka bratov druhákov
do podriásnikov

